

צו בדבר ועדות עררים (יהודה והשומרון) (מס' 172), התשכ"ח - 1976

הוראות בדבר סדרי דין בועדות עררים (תיקון מס' 3)

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8(ב) לצו בדבר ועדות עררים (יהודה והשומרון) (מס' 172), התשכ"ח - 1976, הנני מורה בזאת לאמור:

1. תיקון סעיף 2
בהוראות בדבר סדרי דין בועדות עררים (יהודה והשומרון), התשמ"ו - 1987 (להלן - ההוראות), האמור בסעיף 2 יסומן (א), ולאחריו יבוא:

"(ב) כתב ערר יוגש על ידי העורר או על ידי מיופה כח מטעמו. לעניין סעיף קטן זה "מיופה כח" - מי שהוסמך לייצג בפני ועדת הערר והציג יפוי כח בכתב".

2. החלפת סעיף 17 במקום האמור בסעיף 17 להוראות, יבוא:

(א) הזמנה לעדים ושמיעת עדויות 17.
נקבע תאריך לדיון בערר, תשלח הועדה או המזכירות, לפי דרישת בעל דין, הזמנה לעדים, אם למתן עדות ואם להצגת מסמכים; הזמנה תפרש את הזמן ואת המקום שבהם נדרש להציג מסמך יתואר המסמך בהזמנה בדיוק סביר ויפורש בה שהמוזמן רשאי להביא לידי הצגת המסמך בלי שיביא להציגו בעצמו.

(ב) הועדה רשאית להורות כי העדויות תוגשנה בתצהיר או בתעודה של עובד ציבור, או בכל דרך אחרת.

(ג) בעל דין המבקש הזמנת עד כאמור בסעיף קטן (א) הינו אחראי למסירת ההזמנה לעד, אלא אם כן הנגיד או הועדה הורו אחרת.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), הזמנתו של עובד ציבור תיעשה על ידי המזכירות, והיא תהיה אחראית למסירת ההזמנה לעד.

(ה) הנגיד או הועדה רשאים לסרב להזמנת עד, אם ראו שמן הצדק לעשות כן.

3. לאחר סעיף 17 להוראות, יבוא:

(א) "עדות על ידי 17 תצהיר
רצה בעל הדין לחקור את המצהיר חקירה שכנגד יודע על כך למזכירות הועדה בהקדם האפשרי, וידרוש התייצבותו של המצהיר לשם חקירה שכנגד בשעת הדיון; העתק מהודעה זו יימסר לבעל הדין שמטעמו הוגש התצהיר.

(ב) לא התייצב המצהיר בהתאם להודעה, לא ישמש תצהירו ראיה אלא ברשות מיוחדת מאת הנגיד או הועדה.

(ג) הנגיד או הועדה יהיו רשאים להסתמך על תצהירים, גם אם לא ייחקרו המצהירים על תצהיריהם בחקירה נגדית, אם לדעת הועדה